

for de store Sømagters virkelige Kampflibe, da der er for grundet til, at de kunne komme derind, og derfor maa det nu være Store Vælt, der kommer til at spille en Rolle i en europæisk Krig i vore Dage, men man behøver jo saa kun at se paa Skibe, som lide Skade i Østersøen, de gaa lige saa gerne til Gøteborg for at repareres, ja maatte hellere end til Kjøbenhavn med dets tarvelige Hjælpekilder, fordi de der vilde komme ind i en Søffegade, en eul de saa, fordi de nok kunne komme ind, men ikke kunne komme ud igen. Det har været en almindelig Forestilling hos alle militære, at Kjøbenhavn skulde være en Slags Operationsbasis — mod hvem? — ja naturligvis mod Tyskland, men man maa jo huske paa, at skal man Nord om Sjælland, saa er det en lang Vej, og Kjøbenhavn egner sig derfor ikke til Operationsbasis. Fra Kjøbenhavn til Kiel er der 50 Mil, og fra Gedser til Kiel er der 21 Mil, og saaledes er jeg vis paa, at man kan hævde, at Kjøbenhavn ingen strategisk Betydning har. Hvis man nu vil tænke sig forskellige Militærbesætninger, og at de og de to Stormagter gik imod de og de to andre Stormagter, eller hvilke andre Kombinationer man kunde tænke sig, saa tror jeg, at man i alle Tilfælde, hvis man vil tage alle Stridskræfternes Størrelse med i Beregning, vil komme til den Betragtning, at ingen vil anse det for Umagen værd eller vil anse det for at bringe tilstrækkelig Fordel at ofre noget Skib for at gaa ind til Kjøbenhavn. Det allerhøjeste, jeg kan tænke mig, er, at mindre Skibe ville kunne løbe ind i Vand for at fouragere, tage Kul ind eller andet lignende til de større Skibe, som gaa igennem Store Vælt, men dertil behøves ingen Befæstning ved Kjøbenhavn; nogle Forter mod Nord og Syd ved Indløbet til Sundet ville være fuldt tilstrækkelige. Dernæst er der blevet talt om, at det ikke er Kjøbenhavn, men Sjælland, som er en Fæstning, og saa er det blevet sagt, at i Tilfælde af Vandgang maatte man have et sidste Sted. Jeg tror slet ikke paa, at man i Virkeligheden med Nytte vil kunne bruge Kjøbenhavn paa den Maade. Jeg skal ganske vist indrømme, at det, om Fæstningen er provisorisk eller ej, gør ikke noget til Sagen, for et Gevær skyder lige godt og lige slet, hvad enten det er købt eller stjalet, og Fæstningen er lige god eller lige slet, hvad enten den er bygget for Benge, der ere bevillgede af Repræsentationen i Folketinget, eller den er bygget paa Trods af Folketingets Afstemning. Man taler altsaa om, at Sjælland skal være en Fæstning, og siger saa, at en Vandgang vil man let kunne gøre der, men jeg vil bede dem, som kende en lille

Smule til Krigshistorien, at tænke sig, hvad en Vandgang vil sige. Jeg kunde komme frem med en gammel Niagsdagstidende fra Halvfjerdserne, hvor det sidste kongevalgte Medlem i Landstinget har udtalt sig om det, og har vist, hvor der er noget at frygte fra en Flaades Side. Saa længe som en Flaade kan gøre sin Indflydelse gældende, vil ikke nogen Fjende forsøge en Vandgang. Vi vide jo, hvor vanskelig en saadan Vandgang er fra Krimkrigen, hvor England, Frankrig og Tyrkiet brugte 7 Uger til at overskylte 60,000 Mand med 120 Kanoner fra Warna til Krim, og hvor en saadan Vandgang hovedet er lykkedes, har den fundet Sted, hvor der ingen Flaade har været i Vejen, og vi vide jo fra Krigsministeren, at vor Flaade er i ret god Tilstand for Øjeblikket. Derfor mener jeg, at vore Ryster i det hele taget ere ret betryggende, og at Danmark slet ikke har saa vanskeligt ved at løse sin militære Opgave at forsvare sig. Denne bestaar jo nærmest i at værne Neutraliteten ved at holde Store Vælt aabent. Saa tales der om, at Sjælland dog har en strategisk Betydning, at selv om Kjøbenhavn ikke kan kaldes Nøglen til Østersøen, saa kan Sjælland det. Det er ofte sagt paa Møder, at 20—30,000 Mand med største Lethed kunne landstættes paa et eller andet Sted paa Sjællands næsten overalt flade, sandede Ryster. Denne Udtalelse hører man ikke saa ganske sjælden. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at de 70 Mil, som Sjællands Ryster siges at udgøre, maa indskrænktes til 63, og saa maa man endda medregne Sjællands Øde, Refsnæs og Åsnæs. Deraf ere de 30 Mil utilgængelige for en større Transportflaade og de øvrige 33 mere eller mindre vanskelige tilgængelige, saa de kunne reduceres til meget lidt. Jeg vilde ønske, at jeg i en Fart kunde finde i Niagsdagstidende et Foredrag, som det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) holdt omtrent i Slutningen af Halvfjerdserne, hvor han viste, hvor umaadelig vanskeligt det var at oversføre Tropper, og hvor vanskeligt det var at angribe med en Transportflaade. — Jeg tror, at det er en meget stor Fare stadig at holde fast ved, at man kan forsvare Kjøbenhavns Befæstning, jeg mener over for Folket, thi jeg haaber, at den ingen Sinde skal komme i det Tilfælde at skulle forsvares over for en virkelig Fjende. Det eneste sikre i saa Tilfælde vilde være, at Hovedstaden i Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, Lyngby, vilde gaa op i Lue, vilde blive raseret, og Dyrehaven stamferet; det er noget, man er stikker paa, det gaar, ligesom naar et Gevær springer, og Skytten faar en Del af Ladningen i